

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

18. Ὑπερ Παλαμηδοις απολογία.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Gorgias Leontinus.

CAPVT XVII.

Cicero in Brut 391.

De his Philoſ. in ſophiſta lib. 1.

Postquam intellectum est quantam vim haberet accurata, & quodammodo facta oratio, tum etiam magistri dicendi subiecti exiterunt, Leontinus Gorgias, Thrasymachus Chalcedonius, Protagoras Abderites, Prodicus. Chius, Hippasus Elæus, in honore magno fuerunt, alijque multi, temporibus istis docere se profitebatur, arrogantibus sane verbis, quemadmodum causa inferior (ita enim loquebantur) fieri superior posset: sed inter ceteros præstitit Gorgias, cui tantus honos habitus est a tota Græcia, solum ut ex omnibus, Delphis non inaurata statua, sed aurea statureretur. Primus ausus est in conuentu poscere questionem, id est liberè dicere, qua de re, quis vellet audire: Tum con surgens inter mediros, longè aliter, quam Homericus Ulysses effundebat *ἔπειτα νηφελῶς ἰσχυρὰ γὰρ κερῶν*. Et numerus quidem erat liberiore fluens, licentia, & genus orationis insignis, fluens pectus, expellitur, omni lepore affluens, & (quod miris) in hac amoenitate neruosum. Ego illustrissimi ingenij fragmentum hic subiiciam, & latinitate donabo.

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ἀπολογία.

CAPVT XVIII.

Ημὴν κατηγορία, καὶ ἡ ἀπολογία κρίσις οὐ περὶ δαδῶν γίνεσθαι. δάνατον μὲν γὰρ ἢ οὐσίς, παρὲρ τῆ ψῆφου πᾶσαν κατηγορίαν αὐτῶν ἐπιβλήσει. ἡ περὶ ἡμέραν ἐγένετο περὶ τῆς ἐλευθέριας, καὶ τῆς ἐλευθέριας ἐκείνης ἐστὶν, ὡς τότε δὲ μετὰ τὴν δίκην ἀποδανθῆν, ἢ μὴ ὄντων μεγίστων καὶ τῆς ἀρχαίας ἀπείρας βίας ἀποδανθῆν.

Et cætera, quæ quia longiora sunt, iubens omitto, sensus tamen latinitate complectar. Non est quidè in hoc iudicio de morte tantum ferenda sententia, mortem enim omnibus natura proposuit, & nascentes suo calculo dannauit. Verum quod longè grauius est, de honore vel dedecore periclitor, utrum scilicet innocens moriar, an grauisimo dedecore, ob turpissimam causam affectus, violèta morte properantem spiritum excutiam. Quæ duæ res, etiam in causa sunt, vnam vos, alterà ego. in ma-

nibus habeo: Innocentia mea scilicet sum Dominus, vos violentia: præstare possum, ut sim innocens, ut fraude circumuentum non perimam, facere non possum: si meus igitur accusator Ulysses, cū certò sciter Græciam a me barbaris proditam, huius accusatoris consilium susceperit: Na vir optimus est qui patriam, parentes, & totam Græciam, vnius nocentis supplicio liberare contendit: si verò inuidia, fraude, maleficio, hæc in me consilia accusatorum, omnino deterrimus est. Vnde igitur primum ordiar, vnde defensionis meæ sumam initium? Causa enim ita prouisa, stupore mentem confundit, stupor verò, quod necesse est, in opiam affertet orationis, nisi in veritate, & necessitate perugium haberem doctoribus periculosis magis, quam copiosis. Quod igitur non certa de causa accusator me deferat, certò scio, nullius enim mihi conscius sum sceleris, & vnde quis, quod minime factum, ne cogitatum quidem est resciat non vido. Quod si ita se habere existimans, accusationem aggressus est, primum ego duabus eum validissimis rationibus conuincam: neque enim, si voluissem, se patre potuissem, neque si potuissem, voluissem. Primum enim, proditoris initium aliquod fieri oportuit, & id per colloquium: futuram enim actionum index est oratio, quo pacto autem colloquium esset inter nos sine congressu: qui verò congressus esse potuit, cum nec ego ad illum venirem, nec ipse quenquam ad me miserit, nec literæ sine tabellario vllò a nobis vterò, citroque mitti potuerint. Sed finge congressum, finge etiã inter nos mutuum colloquium: quid deinde collocutus est Græcus cum barbaro: quomodo dicens, & audiens, an solus cum solo: sed nullum est nobis linguæ commercium: atqui factum est per interpretem: iam tertium nobis statuis indicem, eorum, quæ maximè occulta esse oportebat: sed esto, si factum fuerit, quod tamè est infectum, fidem dare, & accipere vicissim nos oportuit: & quænam ista fides: iusturandum dices? quis mihi proditori, vel iurato credidisset? at obsides dati, qui? fratrem vnum habeo, præterea neminem, &c. Genium habet hæc oratio: spirat enim cum neruis aliquid gratiarum, & tota est acris, florida, volubilis, ut ut non modo persuadere, sed cum aucupio delectationis mouere possit.